

at det virkelig i fuldeste Maade har sin Betydning, at der forelægges den danske Rigsdag en Finantslov. At imidlertid Rigsdagens udgiftsbevillende Myndighed og Rigsdagens Stilling med Hensyn til det aarlige Finantsforslag er en anden, end den har været tidligere, ja, det har det aldrig været min Mening at miskende, det har jeg aabent udtalt, og jeg troer, at det ogsaa fremgaar af selve det Forslags Form, som er bleven forelagt; men jeg kan ikke i mindste Maade see, at Stillingen er forandret saaledes, at denne Paragaph, hvortil der er fremsat Forslag, bør optages. Det, der har medført Forandring i Rigsdagens Stilling i denne Henseende er det Samme, som har medført Forandring i Rigsdagens Stilling i flere andre Forhold. Det er aldeles naturligt, at, saalænge den Landsdeel, som den høitærede Rigsdag repræsenterer tilligemed Kongen, havde at bære betydelige Byrder for det danske Monarchie, saa var Rigsdagens Stilling en anden, end den nu kan være, og det kan vistnok ikke lægges Hs. Majestæts Regjering til Last, at den ikke kan betragte Rigsdagens nuværende Stilling paa samme Maade, som tidligere; deri ligger imidlertid ikke noget Andet end den naturlige Følge af Forholdene. (Grundtvig: Na!) og af selve Grundloven, med den ærede Rigsdagsmands Tilladelse fra Eskelfjor, som det ikke synes at behage; det følger ligefrem deraf, at den danske Grundlov er givet for Kongeriget Danmark. I det Dieblis, Kongeriget Danmark ikke længer havde at bære de Byrder for det hele danske Monarchie, som det har under Krigen, maa det ogsaa nødvendigvis fremtræde i de daglige praktiske Forhold, at Rigsdagen kun repræsenterer Kongeriget Danmark, og at den ikke kan eller vil tiltage sig nogen Myndighed, der er udstrakt over dette Kongeriges Grændser.

Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts Afd. Valgfreds (Monrad) har nævnt Ordet Prægravation, og har meent, at man ved at gaae den Vej, som Ministeriet betraadte i denne Sag, skulde paaany kaste Prægravationspørgsmaalet ind. Det er underligt nok, hvorledes saadanne Ting, som man frygter kunne stille sig saaledes for Ens Iudbildningskraft, at,

naar Andre ikke gjøre det, som man selv foreslaaer, saa bliver der strax Spørgsmaal om den Ulykke, som frygtes. Jeg maa nu tilstaae, at det stiller sig for mig ganske omvendt. Det forekommer mig nemlig, at der meget snarere maa blive Tale om Prægravation fra de andre Statsdeles Side, naar det i en Finantslov som den nærværende udtales som noget Afgjort; ikke blot af den danske Rigsdag, men — thi det maa vel erindres — ogsaa af den constitutionelle Konge, som er absolut Konge i Hertugdømmerne, at disse hundrede Tusinder Rbd., som muligens bleve tilovers, skulde tilhøre Kongeriget Danmark, og at udtale dette, skøndt disse hundrede Tusinder fremkom som Resultat af et Delingsforhold, der paa ingen Maade endnu kan siges at være afgjørende eller at være hævet over Tvivl. Hvis man nu fra Hertugdømmernes Standpunkt fandt, at dette Delingsforhold gif Hertugdømmerne for nær, eller, hvis det høitærede Thing allerede til næste Rigsdag gif ind paa en anden Form for Finantsloven, som fandtes gunstigere for Hertugdømmerne, vil det da saa ikke være en nærliggende Betragtning, at sige, at der indeholdtes en Prægravation i at det Resultat, hvortil man var kommen ved nærværende Finantsforslag, allerede var slaet fast, at der allerede var udtalt, at et vist Beløb, der er resulterende af denne Finantslov, skulde endelig tilhøre Kongeriget Danmark alene, og det uden at Hertugdømmerne havde havt Leilighed til at yttre sig med Hensyn til dette Delingsforhold, der var anvendt for de fælles Indtagter. Den ærede Rigsdagsmand har sagt: Finder Regjeringen, at man ved Regjeringens eget Forslag er traadt Hertugdømmerne for nær, finder Regjeringen, at Hertugdømmerne kunde tilfalde noget mere af de fælles Indtagter, eller burde efter et rigtigere Forhold tilskyde noget mindre til de fælles Udgifter, saa kan Regjeringen jo fremkomme med Endringsforslag til 3die Behandling. Dertil svarer jeg: Det er umuligt; der lader sig paa Sagens nærværende Stadium, saalænge som det ikke er afgjort, hvorledes det bliver navnlig med Toldsagen lader der sig ikke opstille noget andet Forhold for Udøvelsen af Rigsdagens udgiftsbevill-